

РАН БОСИЛЕК БОЛЕН ЗДРАВ НОСИ

chitanka.info

Вървяла си Лиса по пътя и изведнъж що да види — един дядо кара пълна шейна с риба. Дояло ѝ се на Лиса, изтичала напред и се проснала като умряла. Побутнал я дядото — ни мърда, ни шава. „Брей, че късмет! — помислил си той. — Ще направя кожухче на бабата.“ Грабнал я и я метнал при коша с рибата. А лисицата това и чакала: повдигнала капака и рибка по рибка, рибка по рибка — изхвърлила всичко на пътя. После скочила от шейната.

Прибрал се дядото у дома и още от вратата извикал:

— Ела да видиш, бабо, какъв дар ти нося! Ще ти направя кожух от лисица!

Като чула това бабата, грабнала вехтото си палтенце и го запокитила право в огнището.

Но като надникнала в шейната, там нямало нищичко.

В това време Лисана събрала всичката риба и я окачила в хралупата да се изсуши.

Дошъл Кумчо Вълчо — гладен прегладнял.

— Нагости ме, кумичке — примолил се той, — от три дни нищо не съм ял.

Лисицата му подхвърлила една рибя глава и му рекла:

— Ето, Вълчо, само не поглеждай към комина, че да не ти падне сажда в окоето.

Но вълкът не се стърпял, погледнал нагоре и що да види — три наниза риба висят от тавана.

— Откъде имаш толкова риба, кумичке? — учудил се той.

— Сама си я налових. Пробих една дупка в леда, проврях си вътре опашката и запях: „Елате, рибки, при Лиса! Елате, рибки, при Лиса!“ Закачиха се те на опашката ми и така ги донесох дотук.

Завтекъл се глупавият вълк към реката, пробил една дупка в леда, клекнал над нея, потопил си опашката във водата и запял:

— Елате, рибки, при Вълчо! Елате, рибки, при Вълчо!

Че като му замръзнала опашката, натежала и цялата се вкочанила — не може да я помръдне. „Брей, много риба съм наловил!“, зарадвал се той. Дръпнал веднъж, дръпнал дваждж... Не излиза!

Надошли хора от селото да си наляят вода и видели страшния звяр да клечи на реката. Тогава кой с кобилица, кой с ведро — нахвърлили се да го бият.

Уплашил се Кумчо Вълчо, подскочил и си откъснал опашката, та хукнал презглава към гората.

А през това време лисицата изяла всичката риба и се промъкнала в една воденица. Там си оваляла ушите в брашно и цялата се налепила с тесто. Тича Лиса към реката, а насреща ѝ — вълкът.

— Бягай да бягаме, Вълчо! — проплакала хитрушата. — Воденичарят ми счупи главата и чак мозъкът ми изтече!

Домъчняло му на вълка и ѝ рекъл:

— Ох, кумичке, тебе здравата са те пребили. Качи се на гърба ми да те понося.

Метнала се лисицата на гърба му и тихичко занарежда: — Болен здрав носи! Болен здрав носи!

— Какво казваш, кумичке? — попитал вълкът.

А Кума Лиса се подсмихнала и отвърнала:

— Нищо, Вълчо, нищо. Бая си, та да ми мине главата!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.